

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31717/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Зорице Булајић, Весне Станковић, Јелице Бојанић Керкез и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јанко Кумбуровић, адвокат из ... против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стефан Симић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1753/23 од 08.08.2023. године, у седници одржаној 18.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1753/23 од 08.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1753/23 од 08.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1101/23 од 06.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име повраћаја зајма исплати 35.400,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 02.11.20213. године до исплате. Ставом други изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка од 790.364,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1753/23 од 08.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне поврде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложење побијаних одлука у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а наводи ревизије којима се указује на налаз и мишљење судског вештака, усмерени су на оцену доказа и доказни поступак, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији у смислу члана 404. став 1. ЗПП није дозвољено. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије, применом наведене законске одредбе.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 23.08.2017. године, вредност предмета спора је 35.400,00 евра, што представља и побијану вредност предмета спора.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**